

Nr 42

Utlåtande i anledning av väckta motioner om ökat stöd åt handikappade.

Andra lagutskottet har till behandling förehaft sex inom riksdagen väckta, till lagutskott hänvisade motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna nr 298 i första kammaren av herr *Larfors* samt nr 387 i andra kammaren av herr *Ekström* i Björkvik *m. fl.*;

2) de likalydande motionerna nr 299 i första kammaren av herr *Lundström m. fl.* samt nr 390 i andra kammaren av herr *Ohlin m. fl.*, såvitt motionerna angår dels invaliditetstillägg och invaliditetsersättning till den som ej utför förvärvsarbete, dels ock halva invaliditetstillägg och invaliditetsersättningar;

3) de likalydande motionerna nr 598 i första kammaren av herr *Bengtson m. fl.* och nr 722 i andra kammaren av herr *Hedlund m. fl.*, såvitt motionerna avser hjälptillägg.

Motionerna under 2) och 3) har i övriga delar behandlats av utskottet i annat sammanhang.

I *motionerna I:298* och *II:387* har hemställts, »att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om en översyn av gällande bestämmelser så att en 50-procentig utbetalning kan äga rum av såväl invaliditetstillägg som invaliditetsersättning».

I *motionerna I:299* och *II:390* har, såvitt nu är i fråga, yrkats

A. att riksdagen måtte

1. besluta genomföra sådan ändring i 9 kap. 2 §, andra stycket i lagen den 25 maj 1962 (nr 381) om allmän försäkring att fr. o. m. den 1 juli 1964 invaliditetstillägg och invaliditetsersättning skall kunna utgå till handikappade som har betydande merutgifter för hjälpmedel även när de på grund av studier med yrkesinriktning, omskolning eller annan yrkesutbildning inte utför förvärvsarbete,

2. i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning i syfte att föranleda beslut som gäller från den 1 juli 1965 rörande införande av halva invaliditetstillägg och invaliditetsersättningar för medelsvårt handikappade personer;

B. att utskottet måtte företaga av yrkandet under 1. föranledda lagändringar.

I *motionerna I:598 och II:722* har, såvitt nu är i fråga, yrkats att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa att förslag måtte utarbetas rörande införande inom folkpensioneringen av ett särskilt tillägg, hjälptillägg, till pensionärer med varaktigt nedsatt förmåga att klara sig själva, dock ej i sådan omfattning att rätt till invaliditetsersättning gäller, att utgå med 25 % av basbeloppet, dvs. i nuläget 1 200 kr. per år, och oavsett vid vilken ålder hjälpbehovet inträtt samt i övrigt i huvudsak enligt av 1958 års socialförsäkringskommitté angivna grunder.

Beträffande de skäl motionärerna anfört till stöd för sina yrkanden får utskottet hänvisa till *motionerna II:387, II:390 (II:355) och II:722*.

Gällande bestämmelser m.m.

Reglerna om rätt till folkpension i form av *förtidspension* återfinnes i kapitel 7 i *lagen om allmän försäkring*. Förtidspension utgår till försäkrad, som fyllt 16 år, för tid före den månad, då han fyller 67 år eller ålderspension dessförinnan börjar utgå till honom, om hans arbetsförmåga på grund av sjukdom, psykisk efterblivenhet, vanförhet eller annat lyte är nedsatt med minst hälften och nedsättningen kan anses varaktig. Med hänsyn till graden av arbetsförmågans nedsättning utgår antingen hel förtidspension eller 2/3 eller 1/3 av hel förtidspension. Hel förtidspension utgör samma belopp som ålderspension, vilken uttages vid 67 års ålder. Fr. o. m. den 1 januari 1963 har ålderspension, som uttagits vid 67 års ålder, utgått med 3 325 kronor för ensam pensionär.

Förtidspension kan i förekommande fall på motsvarande sätt som ålderspension förhöjas med barntillägg, hustrutillägg, kommunalt bostadstillägg och invaliditetstillägg.

Invaliditetstillägg utgår enligt 9 kap. 2 § nämnda lag om den försäkrade är ur stånd att reda sig själv och på grund härav vid upprepade tillfällen dagligen är i behov av hjälp av annan samt hjälpbehovet uppkommit innan den försäkrade fyllde 63 år. Invaliditetstillägg skall alltid utgå om den försäkrade är blind och blindheten inträtt innan den försäkrade uppnått 63 års ålder. Dessa två fall motsvarar de fall då enligt tidigare lagstiftning utgick vårdtillägg respektive blindtillägg. Invaliditetstillägg utgår slutligen till försäkrad som uppbär partiell förtidspension, om den försäkrade utför förvärvsarbete men på grund av höggradig nedsättning i kroppsorgans funktion behöver avsevärd fortlöpande hjälp av annan person eller får vidkännas betydande merutgifter för färdmedel eller andra hjälpmedel för att kunna utföra arbetet.

Invaliditetstillägg utgår ej till försäkrade, som stadigvarande vårdas på vissa anstalter, och ej heller till försäkrade, som enligt gällande bestämmelser om blindundervisning är skolpliktiga.

Invaliditetstillägg liksom övriga folkpensionsförmåner uttryckes i lagen om allmän försäkring i procent av basbeloppet. Tillägget anges till 30 % av basbeloppet. Eftersom basbeloppet följer skiftningar i prisläget kommer förmånens storlek att anpassas efter prisutvecklingen. En på detta sätt utformad indexreglering har emellertid inte kunnat tekniskt genomföras redan vid 1963 års ingång, då lagstiftningen trädde i kraft. I 12 § *lagen angående införande av lagen om allmän försäkring* har i stället för tiden intill utgången av juni 1968 bestämts, att invaliditetstillägg skall utgöra 1 200 kronor för år.

Till försäkrad, som inte åtnjuter pension, kan utgå invaliditetsersättning, om den försäkrade fyllt 16 år. Reglerna härom återfinnes i 9 kap. 3 § *lagen om allmän försäkring*. Invaliditetsersättning tillkommer dels försäkrad som är blind, om blindheten inträdde innan han fyllde 63 år, dels försäkrad som utför förvärvsarbete, om han på grund av höggradig nedsättning av kroppsorgans funktion behöver avsevärd fortlöpande hjälp av annan person eller får vidkännas betydande merutgifter för färdmedel eller andra hjälpmedel för att kunna utföra förvärvsarbetet. Försäkrad, som enligt gällande bestämmelser om blindundervisning är skolpliktig, har ej rätt till invaliditetsersättning.

Ersättningen anges till 50 % av basbeloppet. På motsvarande sätt som beträffande invaliditetstillägg har bestämts, att invaliditetsersättning tills vidare skall utgöra 2 000 kronor om året.

Proposition nr 94 vid 1964 års riksdag innehåller förslag om de lagändringar som erfordras för genomförande av indexreglering av invaliditetstillägg och invaliditetsersättning med den anknytning till basbeloppet som var tänkt att genomföras den 1 juli 1968. Invaliditetstillägget skulle härigenom komma att höjas från 1 200 kr. till 1 440 kr. och invaliditetsersättningen från 2 000 kr. till 2 400 kr.

Historik

Enligt de tidigare gällande reglerna utgick invalidpension till den, vars arbetsförmåga på grund av sjukdom, lyte eller dylikt mera varaktigt gått helt eller till större delen förlorad före den allmänna pensionsåldern. Invalidpensionen bestod av grundpension och tilläggspension, vilka förhöjdes med indextillägg respektive standardtillägg. Grundpensionen utgick utan inkomstprövning. Tilläggspensionen var däremot inkomstprövad. Blindtill-

lägg utgick med 1 200 kronor om året till den som blivit blind före fyllda 60 år. Vårdtillägg utgick med 1 200 kronor om året till pensionsberättigad, som utan att vara blind var ur stånd att reda sig själv och på grund därav var i behov av ständig tillsyn och vård, under förutsättning att behovet därav uppkommit före det han fyllt 60 år. Blindtillägg och vårdtillägg utgick utan inkomstprövning.

I vissa fall kunde dispens ges från inkomstprövningen så att högst 1 100 kronor om året jämte standardtillägg tillerkändes helt arbetsförmögen invalidpensionär, vars make ej åtnjöt folkpension, s. k. hjälplöshetstillägg.

I sitte förslag *förtidspensionering och sjukpenningförsäkring m. m. anförde 1958 års socialförsäkringskommitté* att den hade undersökt möjligheterna att införa ett nytt tillägg, som skulle kunna utgå i vissa fall, där vårdtillägg icke kunde ifrågakomma, men där det uppenbarligen förelåg ett avsevärt behov av mera stadigvarande hjälp. Ett sådant tillägg skulle lämpligen kunna betecknas *hjälpstillägg*. Svårigheterna att därvid skapa en tillfredsställande gränsdragning var uppenbara. Skillnaden i förutsättningarna jämfört med vårdtillägget borde avse intensiteten i hjälp- eller vårdbehovet. För att begränsa personkretsen måste emellertid hjälpbehovet också i dessa fall vara relativt kvalificerat. För rätt till vårdtillägg, krävdes dels att den pensionsberättigade var ur stånd att reda sig själv och dels att han på grund härav var i behov av ständig tillsyn och vård. Beträffande hjälpstillägget skulle det senare ledet kunna mildras så att vederbörande var i behov av avsevärd fortlöpande hjälp av annan person. Med en sådan bestämning skulle hjälpstillägg kunna utgå i fall, där hjälpbehovet var relativt betydande och där det avsåg dagligen återkommande åtgärder som hjälp med av- och påklädning, med att stiga upp eller gå till sängs, att intaga föda, att förflytta sig etc. Exemplifieringen fick inte betraktas såsom uttömmande. Det borde ankomma på de pensionsbeviljande organen att, med beaktande av de sålunda angivna riktlinjerna, i varje särskilt fall avgöra, om förutsättningar för hjälpstillägg förelåg. Att tillämpningen av reglerna om hjälpstillägg måste medföra ett visst merarbete för pensionsmyndigheterna var uppenbart. Å andra sidan kunde man vid prövning av hithörande frågor få viss ledning av de erfarenheter som vunnits vid handläggningen av ärenden om vårdtillägg. Kommittén förordade, att ett tillägg, kallat hjälpstillägg, i enlighet med vad ovan skisserats, infördes vid sidan om vårdtillägget. Beträffande förutsättningarna för rätt till hjälpstillägget utöver vad ovan anförts borde gälla samma villkor som gällde eller föreslagits för vårdtillägget. Beträffande *storleken av vårdtillägget och hjälpstillägget* förordade kommittén, att vårdtillägget bibehölls vid nuvarande belopp 1 200 kr. Hjälpstilläggets storlek var en avvägningsfråga. Det borde emellertid vara något lägre än vårdtillägget. Kommittén förordade, att hjälp-

tillägget utgick med 800 kr., vilket belopp motsvarade två tredjedelar av vårdtillägget.

I *proposition nr 90 år 1962* anförde *föredragande departementschefen, statsrådet Nilsson*, i nu aktuella frågor:

»Beträffande den av kommittén föreslagna gränsdragningen mellan v å r d-
till ä g g och h j ä l p t i l l ä g g har i några remissyttranden anmärkts,
att förutsättningarna för rätt till de olika tilläggen inte angivits tillräckligt
klart. För rätt till vårdtillägg krävs f. n. att den pensionsberättigade är ur
stånd att reda sig själv och på grund härav har behov av ständig tillsyn
och vård. Förslaget om hjälptillägg innebär att kraven på vårdbehovets
intensitet mildras så att det räcker med att pensionären är i behov av av-
sevärd fortlöpande hjälp från annan persons sida. Vårdtillägg och hjälptill-
tillägg är båda avsedda för svårt invalidiserade med betydande behov av
vård och bistånd. Skillnaden mellan de båda förmånerna är en fråga om
gradering av stödets storlek i olika fall. Jag kan ge kritiken rätt i att det
mången gång skulle bli svårt att avgöra, huruvida den försäkrade bör ha
det ena eller det andra av de båda föreslagna beloppen 1 200 och 800 kr.
Enligt min mening bör någon sådan gradering av stödets storlek inte före-
komma. Däremot bör det för rätt till vårdtillägg nu gällande kravet i fråga
om vårdbehovets intensitet uppmjukas till huvudsaklig överensstämmelse
med vad kommittén föreslagit för hjälptilläggets vidkommande.

Som jag inledningsvis anförde bör de förmånsformer, som socialförsäk-
ringskommittén uppdelat på förmåner till blinda, till personer med avse-
värda vårdbehov och till förvärvsarbetande invalider med svåra kroppsliga
defekter, så långt möjligt sammanföras och få en enhetlig utformning. En
förmån, benämnd i n v a l i d i t e t s t i l l ä g g, bör vara avsedd för dem
som har pension och en annan, kallad i n v a l i d i t e t s e r s ä t t n i n g,
för invalidiserade i arbetsför ålder, vilkas förvärvsförmåga är sådan att de
inte blir berättigade till förtidspension. För rätt till invaliditetstillägg till
ålders- eller förtidspension bör fordras att den försäkrade är ur stånd att
reda sig själv och på grund härav vid upprepade tillfällen dagligen har be-
hov av annan persons hjälp. En blind skall alltid anses uppfylla dessa förut-
sättningar. Ett ytterligare villkor skall som förut nämnts vara att vårdbeho-
vet uppkommit eller blindheten inträtt före 63 års ålder. Vidare bör invali-
ditetstillägg kunna utgå till partiell förtidspension, därest den försäkrade
lider av höggradig nedsättning i ett eller flera kroppsorgans funktion och
på grund härav behöver fortlöpande hjälp av annan person eller får vidkän-
nas betydande merutgifter för färdmedel eller andra hjälpmedel för att
kunna utföra förvärvsarbete. Åtnjuter en förvärvsarbetande som nu nämnts
eller en blind inte någon pension alls, skall han ha rätt till invaliditets-

sättning. Invaliditetstillägget bör utgöra 1 200 kr. och invaliditetsersättningen 1 800 kr. om året. Mitt förslag rörande invaliditetsförmånerna medför något ökade kostnader jämfört med kommittéförslaget, men å andra sidan torde en inte obetydlig lättnad i det administrativa arbetet ernås.»

I *propositionen*, genom vilken förslag till lag om allmän försäkring förelades riksdagen, föreslogs i huvudsak den nuvarande utformningen av i frågavarande förmåner. Invaliditetstillägg skulle utgå med 1 200 kronor och invaliditetsersättning med 1 800 kronor om året.

Riksdagen godkände förslaget med vissa smärre ändringar.

Utskottet

Försäkrad som uppbär ålderspension, förtidspension eller sjukbidrag och är ur stånd att reda sig själv och på grund härav vid upprepade tillfällen dagligen i behov av hjälp av annan, erhåller enligt lagen om allmän försäkring ett invaliditetstillägg med för närvarande, på grund av särskilda övergångsbestämmelser, 1 200 kr. för år. Sådant tillägg utgår alltid, därest den försäkrade är blind. En förutsättning för att invaliditetstillägg skall utgå är att hjälpbehovet uppkommit eller blindheten inträtt innan den försäkrade fyllt 63 år. Om en försäkrad mellan 16 och 67 år, som är blind, inte är berättigad till pension, äger han enligt nyssnämnda lag rätt till invaliditetsersättning. Denna utgår tills vidare med 2 000 kr. för år. Invaliditetstillägg och invaliditetsersättning tillkommer vidare vissa förvärvsarbetande med svåra medicinska handikapp. Invaliditetstillägg utgår ej vid stadigvarande anstaltsvistelse. Ej heller kan invaliditetstillägg och invaliditetsersättning utgå till den som är skolpliktig enligt bestämmelserna om blindundervisning.

I proposition nr 94 till årets riksdag föreslås indexreglering av invaliditetstillägg och invaliditetsersättningar genom anknytning till basbeloppet fr. o. m. den 1 juli 1964. Invaliditetstillägget skulle härigenom komma att utgå med 30 procent av basbeloppet och invaliditetsersättningen med 50 procent av basbeloppet. Utskottet har i utlåtande nr 41 anslutit sig till propositionens förslag i denna del.

I motionerna I:298 och II:387 hemställes om en översyn av gällande bestämmelser så att en 50-procentig utbetalning kan äga rum av såväl invaliditetstillägg som invaliditetsersättning. Yrkanden med ungefärligen samma innehåll återkommer i motionerna I:299 och II:390, där det dessutom begäres sådan ändring i lagen om allmän försäkring, att fr. o. m. den 1 juli 1964 skall kunna utgå invaliditetstillägg och invaliditetsersättning till handikappade som har betydande merutgifter för hjälpmedel, även när de be-

driver studier med yrkesinriktning eller deltagar i omskolning eller annan yrkesutbildning.

I motionerna I:598 och II:722 begäres förslag angående införande inom folkpensioneringen av ett särskilt tillägg till handikappade, hjälptillägg, att utgå med 25 procent av basbeloppet, oavsett vid vilken ålder hjälpbehovet inträtt.

Det synes utskottet vara befogat att utvidga stödet åt handikappade personer. Den höjning av invaliditetstillägget och invaliditetsersättningen som föreslås i proposition nr 94 vid årets riksdag är ett steg i denna riktning. Då den föreslagna höjningen emellertid kan få till följd en viss återhållsamhet vid bidragsgivningen är det angeläget att undersöka, om det utvidgade stödet bör genomföras genom införande av reducerade invaliditetstillägg och invaliditetsersättningar i sådana fall då fullt bidrag inte kan utgå. Denna utredning torde höra företagas inom socialpolitiska kommittén.

Än angelägnare synes vara att införa tillägg och ersättningar till handikappade som bedriver studier med yrkesinriktning eller deltagar i omskolning eller annan yrkesutbildning. Det torde inte vara riktigt att den som övergår från förvärvsarbete till studier för att fortbilda sig helt kan gå miste om invaliditetstillägg eller invaliditetsersättning. Utredning beträffande erforderliga författningsändringar kan måhända utföras inom socialpolitiska kommittén. Härvid torde även uppmärksammas de problem som sammanhänger med att en del förvärvsarbetande handikappade tidvis bedriver studier.

Med hänsyn till vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A. att riksdagen — i anledning av motionerna I:299 och II:390, såvitt angår invaliditetstillägg och invaliditetsersättningar till handikappade, som på grund av studier med yrkesinriktning, omskolning eller annan yrkesutbildning inte utför förvärvsarbete — måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t såsom sin mening giva Kungl. Maj:t till känna vad utskottet i denna del anför;

B. att riksdagen i anledning av följande motioner, nämligen

- 1) motionerna I:298 och II:387,
- 2) motionerna I:299 och II:390, såvitt angår halva invaliditetstillägg och invaliditetsersättningar, samt
- 3) motionerna I:598 och II:722, såvitt angår hjälptillägg, måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t såsom sin mening giva Kungl. Maj:t till känna vad utskottet i dessa delar anför, samt

C. att motionerna i motsvarande delar, i den mån de icke kan anses besvarade genom vad utskottet under A. och B. hemställt, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 21 april 1964

På andra lagutskottets vägnar:

JOHN R. ANDERSON

Vid detta ärendes behandling har närvarit

från f ö r s t a kammaren: herr Axel Svensson, fru Carlqvist, fru Hamrin-Thorell, herrar Kaijser, Lars Larsson, fru Nilsson, herrar Erik Filip Petersson och Axel Kristiansson;

från a n d r a kammaren: herrar Anderson i Sundsvall, Odhe, fröken Wetterström, herr Bengtsson i Varberg, fru Eriksson i Ängelholm, fru Svensson, herrar Gustavsson i Alvesta* och Carlsson i Huskvarna.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Reservation

av herrar *Edström, Erik Filip Petersson, Axel Kristiansson, Anderson* i Sundsvall, *Gustavsson* i Alvesta och *Carlsson* i Huskvarna, vilka ansett,

I. att det avsnitt i utskottets yttrande å sid. 7 som börjar med orden »Det synes utskottet» och slutar med orden »tidvis bedriver studier» bort ersättas med text av följande lydelse:

»En förstärkning av stödet till de handikappade synes utskottet synnerligen angelägen. De förslag som utskottet tillstyrkt i utlåtande nr 41 är att se som ett betydelsefullt steg i denna riktning. För att vid en utvidgning av stödet få till stånd en differentiering av detsamma bör en möjlighet öppnas för halva invaliditetstillägg och invaliditetsersättningar i sådana fall då fullt bidrag inte kan utgå. En dylik stödform skulle då komma i fråga för personer med medelsvårt handikapp. Utredning härom bör skyndsamt genomföras och förslag om dylik komplettering av socialförsäkringslagstiftningen framläggas för riksdagen i sådan tid att en reform av angivet innehåll kan träda i kraft senast den 1 juli 1965.

Än angelägnare synes vara att införa tillägg och ersättningar till handikappade som bedriver studier. Med lagstiftningens nuvarande utformning uteslutes handikappade som studerar från rätten till förmånerna. Det är uppenbart otillfredsställande att den som övergår från förvärvsarbete till studier för att fortbilda sig kan gå miste om invaliditetstillägg eller invaliditetsersättning. I stället för att stimulera motverkar lagstiftningen handikappades villighet att bedriva studier. Sämst ställda i detta avseende är de som bedriver teoretiska studier och som inte erhåller omskolningsbidrag.

Självfallet bör den som genomgår yrkesutbildning, omskolning eller eljest på grund av studier förhindras ha förvärvsarbete kunna få invaliditetstillägg eller invaliditetsersättning, vilka utgör förmåner som skall kompensera merutgifter som den handikappade har i förhållande till andra. Lagstiftningen bör enligt utskottets uppfattning omedelbart ändras i angivna avseende. I anslutning till yrkande i motionerna I:299 och II:390 föreslår utskottet att 9 kap. 2 §, 2 stycket, i lagen om allmän försäkring kompletteras med stadgande av innebörd, att även den som på grund av omskolning, yrkesutbildning eller eljest till följd av studier är förhindrad ha förvärvsarbete skall äga rätt till invaliditetstillägg och invaliditetsersättning. Författningsändringen bör träda i kraft den 1 juli 1964. Kostnaderna för genomförandet av lagändringen i fråga torde rymmas inom beräknat anslag.»

II. att utskottet bort hemställa,

»A) att riksdagen — med bifall till motionerna I:299 och II:390, såvitt angår invaliditetstillägg och invaliditetsersättningar till handikappade, som på grund av studier med yrkesinriktning, omskolning eller annan yrkesutbildning inte utför förvärvsarbete — måtte för sin del antaga följande

**Förslag
till**

Lag

angående ändring i lagen den 25 maj 1962 (nr 381) om allmän försäkring

Härigenom förordnas, att 9 kap. 2 § andra stycket lagen den 25 maj 1962 om allmän försäkring skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

(Gällande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

9 kap.

2 §.

Till ålderspension — — — — — års ålder.

Ändå att så ej följer av första stycket utgår invaliditetstillägg till förtidspension, som avses i 7 kap. 2 § andra eller tredje stycket, därest den försäkrade utför förvärvsarbete men på grund av höggradig nedsättning i kroppsorganens funktion är i behov av avsevärd fortlöpande hjälp av annan person eller får vidkännas betydande merutgifter för färdmedel

Ändå att så ej följer av första stycket utgår invaliditetstillägg till förtidspension, som avses i 7 kap. 2 § andra eller tredje stycket, därest den försäkrade utför förvärvsarbete *eller undergår omskolning eller yrkesutbildning eller eljest på grund av studier är förhindrad utföra förvärvsarbete* men på grund av höggradig nedsättning i kroppsorganens funk-

(Gällande lydelse)

eller andra hjälpmedel för att kunna utföra arbetet.

(Föreslagen lydelse)

tion är i behov av avsevärd fortlöpande hjälp av annan person eller får vidkännas betydande merutgifter för färdmedel eller andra hjälpmedel för att kunna utföra arbetet *eller studierna*.

Invaliditetstillägg tillkommer — — — — — är skolpliktig.

Invaliditetstillägg utgör — — — — — av basbeloppet.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1964.

B. att riksdagen med bifall till följande motioner, nämligen

1) motionerna I:298 och II:387, samt

2) motionerna I:299 och II:390, såvitt angår halva invaliditetstillägg och invaliditetsersättningar, samt i anledning av motionerna I:598 och II:722, såvitt angår hjälptillägg, måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning om förslag till nästa års riksdag om sådan komplettering av lagen om allmän försäkring att möjlighet öppnas för halvt invaliditetstillägg och halv invaliditetsersättning;

C. att motionerna I:598 och II:722, såvitt angår hjälptillägg, i den mån de icke kan anses besvarade genom vad utskottet i motsvarande del hemställt icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.»